

дѣ дѣто напредѣваше Исусъ, доди самси Стотника и рече: Оучителю не съмь достоинъ да додишъ оудома ми; но речи само слово и той часъ ще оуздравѣ слѣга та ми. Исусъ като чѣ това, рече: нито въ Израила съмь намѣрилъ нѣкого да има толькѣ голѣмѣ вѣрѣж. И повелѣ да вѣди слѣга та здравъ, и въ той часъ оуздравѣ той. На оутринѣ тѣ стана Исусъ да иди въ града Наинъ; тамъ като хваѣ зваше срѣшна оумрѣло то на единородный сынъ на една вдовица, което занесѣхъ да заровѣтъ, и така са смии на него, що то той часъ го съживи. Тако то чѣдотвореніе напзани сердца та на всички тѣ человекы съ страхъ и ги подкара вѣрно да словословѣтъ Бога Творца: То са прочѣ по всички тѣ Іудейскѣ землѣж, и достигна и до Іуанновы тѣ оуши въ темницѣ тѣ, които проводи двама отъ оученицы тѣ си, да пытатъ Исуса той ли е, или трѣва да чакатъ дрѣгитого. А Исусъ за да ги оувѣри, исцѣри мнозина волни отъ всакаквы волести напредѣ имъ, и имъ рече: Идите исповѣдайте каккото видѣхте и чѣхте: А послѣ хвати да говори на народа заради Кръститела, и ги похѣли за невѣрїе то имъ и за везміе то имъ, и имъ приказа дѣто е Іуаннъ кръститель по горенъ отъ всички тѣ пророцы. Тамъ като вечереше въ Сумонъ Фарісеевъ домъ, доди при него една жена, жителка на Сѣцій градъ, коато вѣше прочѣта влѣдница, и зача да мокры крака мѣ съ слъзы тѣ си, и да ги чисти съ косы тѣ си: да ги помазва съ мурѣ и да ги цѣлѣва. А Сїмонъ са съблазни, като видѣ, дѣто пѣска еднаъ таквѣ женѣ да го похваща. Тога Исусъ мѣ рече: Защо то та показа толькѣ герецѣж отъ сердце лѣвовъ на Бога, и покаанїе на грѣхове тѣ си, стана достойна да полѣчи отъ Бога оставленїе то на грѣхове тѣ. И оувѣрна са къма неѣж и рече: отпѣстихъ са грѣхове тѣ ти о жено!

§. 25. Исусъ нарича прїатели тѣхъ, които слѣшатъ Божїе то слово, и затѣла оустата на похѣланицы тѣ фарисей.

Исусъ като прѣминѣ прѣзь Галилеїа, върна са въ Капернаумъ, и толко голѣмо множество са събра въ дома мѣ,